

Pri tomto právnom posúdení jeho nedbalosti už v tom stadiu priebehu, ktorý vrchný súd označuje ako jeho prvú fázu, je vlastne bezvýznamné, čo sa stalo v t. zv. druhej fáze, kedy obžalovaný zbadal, že manželka V-ovi namiesto aby uvoľnila cestu, ťahajú jeden druhého na tú, druhý na onú stranu hradskej. Kauzálna súvislosť medzi konaním obžalovaného a nastalým úrazom poškodenej započala už vtedy, kedy obžalovaný bol v smysle toho, čo bolo vyššie uvedené, po spatrení prekážky v jazdnej dráhe povinný zmierniť rýchlosť svojej jazdy na takú mieru, aby bol jej pánom. V tejto chvíli pri vzdialenosti 40 krokov neboli ľudia na silnici takou prekážkou, ktorá by sa mu vyskytla v jazdnej dráhe tak bezprostredne a nenadále, že by nemohol nebezpečie zavčas odstrániť alebo aspoň na najmenšiu mieru obmedziť; vstúpenie chodcov do jazdnej dráhy na takú vzdialenosť preto obžalovaného neexkulpuje. Kauzálna súvislosť založená už tým, že obžalovaný nezmiernil rýchlosť na vzdialenosť 40 krokov, nebola potom odstránená ani pretrhnutá tým, že ohrozenie osôb — rychlou jazdou obžalovaného už spôsobené — bolo prípadne ešte zvýšené ich ďalším konaním. Preto najvyšší súd nemusel skúmať, pokiaľ prípadne aj ich neopatrnosť pri vyhýbaní spolu prispela k privodeniu nastalého ťažkého úrazu M. V-ovej. Neľze ani teprv z tohto ďalšieho priebehu usudzovať, či obžalovaný aspoň potom učinil všetko, čo v tejto situácii bolo vhodné k odvráteniu hroziaceho nebezpečenstva, lebo keďže sa mu ani tým spôsobom nepodarilo zamedziť následky predošlej nedbalosti a porušenia predpisov, musí znášať zaň plnú zodpovednosť.

Čís. 5500.

»Shluknutím« rozumie sa srotenie väčšieho počtu osôb za zamýšľaným účelom. Nevyžaduje sa, aby sa jednotlivci na shluknutí zúčastnili o veci vopred usniesli; stačí, sorskupia-li sa jednotlivé osoby v tlupe s vedomím, že tlupa zamýšľa násilne vystúpiť proti orgánu vrchnosti, alebo pripojí-li sa niekto v tomto vedomí k tlupe už utvorenej.

Každý jednotlivec je odpovedný za všetky činy tlupy bez ohľadu na to, či sa zúčastnil len svojou prítomnosťou, alebo či sám tiež vyvinul nejakú pozitívnu činnosť.

(Rozh. zo dňa 1. februára 1936, Zm III 455/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. H. a spol. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti zmätočnú sťažnosť obžalovaných čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

V smysle § 385, č. 1 a) tr. p. napádajú sťažovatelia rozsudok odvolacieho súdu preto, že nebolo dokázané, že boli členmi shluknutia vtedy, keď celá vec sa odohrála, že sa na celý priebeh len dívali pred svojím domom, že svedkovia sa mohli myliť, že výpoveď A. H. nemôže byť do ohľadu vzatá.

Odvolací súd naproti tomu zistil, že všetci sťažovatelia boli v zástupe čítajúcim asi 80 osôb, shromaždenom pred domom K., kde úradníci dôchodkovej kontroly s členmi uniformovanej finančnej pohraničnej stráže konali prehliadku za účelom zistenia tajného pálenia.

Takto prevedená zmätočná sťažnosť je len neprípustným brojením proti zistenému skutkovému stavu, ktoré sa prieči zásade § 33, odst. 3. por. nov.

Zbývajúca časť zmätočnej sťažnosti založenej na tomže § namieta, že k ustáleniu viny je treba, aby pristúpenie k shluknutiu stalo sa s tým vedomím, že dav zamýšľa násilne vystúpiť proti orgánu vrchnosti, že oni sami sa nezúčastnili tohoto shluknutia, aby výkon finančných orgánov bol marený, ale ako jednoduchí dedinskí ľudia len zo zvedavosti sa dívali na to, bez toho že by boli vyhrážali alebo niečo podobného robili. Táto časť zmätočnej sťažnosti je bezzákladná.

Rozsudky nižších súdov zistily mimo shora uvedených skutočností, že niektorí členovia zástupu na finančné orgány hádzali skaly, nadávali im, kričali na nich a tak hrozive sa proti nim chovali, že títo museli upustiť od domovej prehliadky už započatej a odísť z dediny, kde chceli ešte iné domové prehliadky konať, že boli prenasledovaní pri odchode z dediny a bolo na nich hádzané skalami.

Podľa § 4, odst. 1 a § 6, odst. 1 zák. čl. XL/1914 shluknutie, ktorého účelom je násilím alebo nebezpečnou hrozbou prekážať úradnému orgánu v takom výkone jeho povolania, ktorý je po práve, bolo-li spáchané so zbraňou, je zločinom.

Shluknutím rozumie sa srotenie väčšieho počtu osôb za zamýšľaným účelom. Nevyžaduje sa, aby jednotlivci na shluknutí zúčastnení sa o veci vopred usniesli, stačí, keď jednotlivé osoby sa sôsкупia v tlupe s vedomím, že tlupa zamýšľa násilne vystúpiť proti orgánu vrchnosti, lebo že v tomto vedomí sa niekto k tlupe už utvorenej pripojí. Podľa zákona odpovedá každý jednotlivec za všetky činy tlupy bez ohľadu na to, či sa zúčastnil len svojou prítomnosťou alebo či sám tiež vyvinul nejakú inú pozitívnu činnosť.

Násilné chovanie účastníkov shluknutia, najmä nadávanie, kričanie na orgány vrchnosti, hrozenie kyjanicou, hádzanie skalami po nich a ich prenasledovanie pri odchode z dediny svedčí zrejme o tom, že sťažovatelia o účelu shluknutia nemohli byť v pochybnostiach, že aj v dobe účasti na ňom znali tento účel, s týmto a so spôsobom jeho prevedenia aj súhlasili a svojou prítomnosťou k dosaženiu jeho napomáhali. Sťažovatelia by boli odišli, keď by s počínaním davu neboli súhlasili. Preto nemýlil sa vrchný súd, keď za vinných uznal obžalovaných pre zločin podľa § 4, odst. 1 a § 6, odst. 1 zák. čl. XL/1914.

Čís. 5501.

Nedostavil-li se soukromý žalobce ke hlavnímu přelíčení v době, kdy bylo vyvoláváním započato, nastala domněnka, že ustoupil od stíhání.

Domněnka ta je nevyvratitelná a právní účinky její nelze odstraniti žádným rozhodnutím nebo opatřením soudním.